

“Certege ne!” indignis Alicia.

“Do, malgraŭ ĉio, la via ne estis efektive altranga, bonstila lernejo” diris triumfe la Falsa Kelonio. “En la nia, oni ja presigis ĉe la kontfino:

‘La franca lingvo, la muziko, kaj la *vest-lavado*—ekstraj.’”

“Laŭ mi, vi ne multe bezonis la vestlavadon” diris Alicia “ĉar vi vivis sur la marfundo.”

“Miaj gepatroj povis pagi nek por tiu ekstraĵo, nek por la aliaj” la Falsa Kelonio diris ĝemante. “Ili pagis nur la ordinaraĵn kurspagojn.”

“Kiajn temojn la ordinara kurso enhavis?” Alicia demandis.

“Por komenci” respondis la Falsa Kelonio “La Libro-lekado kaj la Plumskrapado; ankaŭ la diversaj fakoj de Aritmetiko—Ambicio, Korpreno, Multimpliko, kaj Diveno.”

“Pri Multimpliko” Alicia kuraĝis diri “mi neniam aŭdis. Kio ĝi estas?”

La Grifo levis surprize ambaŭ birdpiedojn. (Li ankaŭ havis en la posta parto du bestpiedojn—vidu la ilustraĵon.)

“Kion?” Ĝi ekkriis “neniam aŭdis pri Multimpliko kaj tamen scias pri la Divenarto? Nu tiu arto kaj la arto multimpliki estas reciproke konversaj; kaj nur postkiam oni *multe* praktikis implikon, estas permesate eĉ komenci

la arton diveni. Diveno sen antaŭa impliko estas ja tute senvalora. Tamen vi, ne konante Multimplikon, pretendas bone koni la Divenon. Eĉ idioto ne kredus tion.”

Alicio jam ne havis la kuraĝon por demandi plu al la Grifo pri la marlerneja Aritmetiko. Turnante sin for de li, ŝi demandis al la Falsa Kelonio:

“Kion alian vi devis lerni?”

“En la unua loko, la Misterojn” respondis la Falsa Kelonio kalkulante la temojn per siaj piedaĵoj, nome Mistero Antikva kaj Mistero Moderna: ankaŭ la Disigarto. La Disigarta instruisto estis maljuna angilo kiu venis nur unufojon en ĉiu semajno; li instruis al ni disigi ĉiujn objektojn, ĉu ebenaj, ĉu solidaj kaj *Kolerigi florbildojn*.

“Kiamaniere oni faris tion?” demandis Alicia.

“Nu, la detala klarigo estus ja tre teda” diris la Falsa Kelonio “tamen mi certigas al vi ke niaj lerneĵanoj, se ili bezonus, ekzemple, ruĝigi blankajn rozojn (kiel hodiaŭ la ĝardenistoj de la Damo) tre hontus uzi ilian kolorilon; kaj eĉ por ruĝigi la Damon mem, la koleriga metodo estus multe pli bonartista ol la koloriga. Eble la Grifo volos aldoni pluan klarigon.”

“Mi ne povas” diris la Grifo “ĉar pro manko da tempo mi neniam lernis la kolerigarton.

